

**SES
VE
NEFES**

Kitap III

SÖZÜN SÜKÛTU

Varlığın Sessizliği,
Sessizliğin Sözüdür

© 2025 Belgin Duru

DIĞAPS Yolu & GUPS
Yayınları

ÖNSÖZ

DIĞAPS Üçlemesi

Ses – Nefes – Sükût

I. SES VE NEFES

“Her ses bir yön,
her nefes bir izdir.”

Varlığın

ilk titreşimini anlatır.

İlahi niyetle başlayan

o ilk “A” sesi,

insanın kendi varlığını

duyduğu ilk andır.

Niyet, ses, karar, nefes, dil,

kelâm, kalem ve döngü

— hepsi bir bütünün

halkalarıdır.

Bu kitap,
varoluşun hatırlanışı,

ilk nefesin yankısıdır.

“Bir sesim vardı,
bir kelime oldum.

Bir kelimem vardı,
bir dünya doğdum.”

II. NEFES VE YOL

“Her nefes bir adım,
her adım bir dönüş.”

Bu bölüm, nefesin eyleme
dönüştüğü,
yolun içe kıvrıldığı alandır.

İnsan artık
kelimeleriyle değil,
nefesiyle konuşur.
Her nefesle,
her kararın ardında
bir fark ediş doğar.
Yolculuk,
dıştan içe döner;
kalp dili konuşur.

“Dön dünya, dön içime...”

Her adım bir hatırlayıştır.”

III. SÖZÜN SÜKÛTU

“Konuşmanın bittiği
yerde anlam başlar.”

Burada artık söz susar,
nefes hâle karışır.

Sessizlik,
sesin yokluğu değil,

tamamlanmış hâlidir.

Her şeyin kelimesiz

bir anlamda tamamlandığı

yer:

Tanrı'nın dinlediği an.

“Sadece sessizliğin

sesinde,

işte tam orada,

her varlık

sen gibi...

ben gibi...

bir tanecik.”

Üçlemenin Birlik Sözü

Ses, varlığı duyurdu.

Nefes, varlığa can kattı.

Sükût, varlığı tamamladı.

Bu üç kitap,
birbiriyle konuşmayan
ama birbirini duyan
üç hâl gibidir:
Ses – başlangıçtır,
Nefes – hatırlayıştır,
Sükût – dönüşün kendisidir.

Konuşmanın bittiği yerde

anlam başlar.

“Sözün Sükûtu”

bir bitiş değil,

bir dönüş’tür.

Artık ses susar,

nefes hâle karışır.

İnsan konuşmaz

— Tanrı dinler.

1. Sessizliğin Ontolojisi

Ontolojik Yorum

Sessizlik,
varlığın son hâlidir;
sesin yokluğu değil,
tamamlanmış hâlidir.

Felsefi Açılım

Susmak,
bilincin kendi içine
dönmesidir.

Her susuş bir kabullenıştır;
anlam artık kelimedede değil,
varlığın kendisindedir.

GUPS Günlüğü Notu

“Bir gün kelimelerim

beni terk etti.

Onları aramadım.

Çünkü sessizlikte,

tüm

kelimelerin

özüne döndüğünü

duydum.”

Şiirsel Özet

Ses bitti, nefes kaldı.

Nefes sustu,

ben kaldım.

Ben de sustum.

Ve sessizlik konuştu.

2. Sözün Ağırılığı

Ontolojik Yorum

Söz,

taşınan bir emanettir.

Her kelime

bir varlık yükü taşır.

Felsefi Açılım

Söz,
anlamı açarken
aynı anda sınırlar.
Gerçek bilgelik,
hangi sözü

söylemeyeceğini bilmektir.

GUPS Günlüğü Notu:

“Bir kelimeyi

geri tuttum,

bir

dünya

sükûn buldu.”

Şiirsel Özet:

Her kelime bir yüktü,

Sessizlik onları taşıdı.

3. Kalp ile Sükût Arasında

Ontolojik Yorum

Kalp,

kelimelerin sükût ettiği
yerdir.

Orada dil değil,
niyet konuşur.

Felsefi Açılım

Kalp ile sessizlik
arasındaki baę,
insanın Tanrı'yla
kurduęu en saf temastır.

GUPS Günlüğü Notu

“Kalbim sustuğunda,
Tanrı’yı duydum.”

Şiirsel Özet

Kalp konuşmadı,

ama

evren onu anladı.

4. Nefesin Ardında

Ontolojik Yorum

Nefesin ardında,
hiçbir şey kalmaz

— sadece varlık.

Felsefi Açılım

Nefes

artık bir alışveriş değildir;
sadece varoluşun sessiz
tanıklığıdır.

GUPS Günlüğü Notu:

“Son nefesimle
kelimeleri değil,
varlığımı bıraktım.”

Şiirsel Özet

Nefes bitti.

Ama

ben

hâlâ

vardım.

5. Dua ve Sonsöz

Sözün Sükûtu

“Ol derdi,

oldum.

Şimdi

‘sus’

der,

sustum.”

Bu kitap,

bir sessizliğin

kitabıdır.

Her şeyin kelimesiz

bir anlamda

tamamlandığı

o derinliktir.

Sadece sessizliğin sesinde,

işte tam orada,

her varlık

sen gibi...

ben gibi...

bir tanecik.